

vendes til de nyeste Jernbaners videre Ud-
 førelse, thi vel maa Statskassen i denne An-
 ledning stifte en Gjæld af over $\frac{1}{2}$ Million,
 men Landet faaer dog et tilsvarende Activ
 derfor. Ved foruden at see hen til de ca.
 400,000 Rb., der fremkomme ved en Sam-
 menligning mellem § 1 og § 11 i Lovfor-
 slaget, tillige at see hen til det Forbrug af
 Activer, som ifølge § 3 er foreslaaet, vil Under-
 balancen i Virkeligheden vise sig. Ifølge § 3
 seer det ud, som om der er foreslaaet et For-
 brug af Activerne til et Beløb af noget over
 2 Millioner Rb., men jeg troer ikke, at man
 med fuldkommen Ret kan sige, at man for-
 bruger Saameget. Man maa nemlig lægge
 Mærke til, at der i dette Forbrug ogsaa er
 medregnet mellem 8 og 900,000 Rb., som
 Hærtugdommerne skulle betale i Anledning af
 den af os overtagne større Pensionsbyrde, men
 jeg troer ikke, at hele den Capital, som Hær-
 tugdommerne i saa Henseende betale os, med
 Rette kan betragtes som Activ; man maa sige,
 at en Deel af den fornødvigtig maa forbruges
 som aarlig Indtægt. I denne Henseende maa
 jeg henvise til Anmærkningerne til § 17, og
 jeg troer ogsaa, at jeg har opfattet den
 høitærede Finantsministers Tanke rigtig, naar
 jeg antager, at omtrent 400,000 Rb. aar-
 lig med Rette kunne betragtes som ordi-
 nair Indtægt. Den Pensionsbyrde, som vi
 udenfor Reglen have overtaget og som Hær-
 tugdommerne egentlig skulle bære, maa natur-
 ligtviis svinde bethelig ind Aar for Aar,
 saaledes at den Aversjonalsum, som er lovet os,
 og hvoraf der allerede er betalt os Halvdeelen,
 medens den anden Halvdeel efter Bestemmel-
 sen skal betales iaar, ikke kan betragtes alene
 som Activ. Hvis denne min Mening er rig-
 tig, vil den samlede Underbalance paa den or-
 dinaire Finantslov akkurat blive 2 Mill., men her-
 til kommer ganske sikkert de extraordinaire Bevilling-
 ger, som ville blive forlangte, og som, efter hvad
 vi hidtil vide, udgjøre 1,400,000 Rb., saale-
 des, at Underbalancen altsaa ialt vil blive
 3,400,000 Rb. Naar man nu tænker paa,
 hvorledes en saadan Underbalance bør dækkes,
 er der vist ikke det Mindste at sige til, at ex-
 traordinaire Udgifter til Gebæver og Lignende
 blive dækkede af Reservecens Activer, men

derimod skal jeg ikke nægte, at det vilde fore-
 komme mig uheldigt, om man vilde dække de
 ordinaire Udgifter ved Forbrug af Statsfor-
 muen, og til de ordinaire Udgifter høre dog
 ganske sikkert de aarlige contractmæssige Af-
 betalinger paa Statsgjælden. Naar man alt-
 saa skal dække en Underbalance af 2 Milli-
 oner, som sandsynligtviis vil komme igjen hvert
 Aar, er der vist ingen Udflugt hertil uden ved
 Hjælp af forsøgede Skatter, men jeg troer dog,
 at man maa gjøre sit Bedste for, at disse Skat-
 ter kunne blive saa smaa som muligt; det vil altsaa
 sige, at de Besparselser, der ville blive fore-
 tagte, blive saa store som muligt. Den forholdes-
 mæssige største Udgift paa det foreliggende Fi-
 nantslovsforslag er den til vort Forsvarsvesen,
 som udgjør Noget over 5 Millioner, men jeg
 skal ikke nu udtale mig herom, da vi jo kunne
 vente Forslag til Organisationslove saavel for
 Hær som Flaade, saaledes at det ikke vilde
 være betimeligt nu at reise det Spørgsmaal,
 om den nævnte Sum skulle være for stor.
 Naar man seer hen til de øvrige Udgifter, der
 her foreslaaes, er jeg vel kommen til den An-
 skuelse, at store Besparselser for Tiden næppe
 ville kunne gennemføres, men derimod troer
 jeg, at vi maae fordrø Skridt foretagne, som
 kunne føre saadanne Besparselser med sig i
 Fremtiden. Den Pensionsbyrde, som for Die-
 blikket hviler paa Landet, er altsaa usforholds-
 mæssig stor, og det Antal af virkelig kongelige
 Embedsmænd, som findes i Særdeleshed i Mi-
 nisterierne i Kjøbenhavn, er vistnok ogsaa alt-
 for stort. Den høitærede Finantsminister havde
 ganske sikkert Ret, naar han udtalte, at der er
 gjort Besparselser i denne Henseende, og det
 vilde være urigtigt ikke at anerkende det; jeg
 maa ogsaa give den høitærede Minister Ret, naar
 han siger, at man ikke veed, hvor vanskeligt det er
 at gennemføre saadanne Besparselser, som natur-
 ligtviis ville komme til at gaa ud over enkelte Perso-
 ner, men just fordi saadanne stykkevisse Besparselser,
 som kunne foretages gennem Finantsloven, ere
 vanskelige og næppe ville føre til noget virke-
 ligt Resultat, finder jeg, at det maa være vor
 Bestræbelse at bringe det dertil, at vi faae en
 heel ny Organisationslov for de kongelige Mi-
 nisterier i Forbindelse med en ny Pensionslov,
 og jeg troer, at vi have tilstrækkelige Midler i